

Nr 52.

Av herr Carlström, angående åtgärder för begränsning av avsättningen inom landet av margarin och fettemulsioner.

I anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 70 vid föregående års riksdag, angående margarinlagstiftningen, väcktes av herrar Karlsson i Gillberga och Johansson i Lövholmen motion nr 314 i första kammaren och undertecknad m. fl. motion nr 465 i andra kammaren, i vilka motioner hemställdes bl. a. om utredning angående möjligheterna för begränsning av margarinförbrukningen här i landet till förmån för ökad användning av natursmör. Motion 466 i andra kammaren av herrar Magnusson i Skövde och Nordkvist innehöll även yrkande i samma syfte. Jordbruksutskottet tillstyrkte en utredning i ärendet, och andra kammaren biföll utskottets förslag, men frågan föll på första kammarens motstånd.

Sedermera under riksdagen antogs emellertid ett förslag till mjölkhandteringsens upphjälpande, den s. k. mjölkavgiftspropositionen, och densamma innebär håller nu på att sättas i system ute i landet. Det kan måhända därför anses onödigt att tillsvidare, förrän verkningarna av denna åtgärd bli slutgiltigt prövade, vidtaga några åtgärder i det syfte berörda motioner sikta till. Utvecklingen och prisläget å världsmarknaden på livsmedelsprodukter vittnar emellertid i fortsättningen om, att ingen ljusning synes vara att vänta i fråga om bättre avsättningsförhållanden för nämnda produkter utomlands. Och under sådana förhållanden kan näppeligen vårt lands produktion av smör, utan starka begränsningar av produktionen, avsättas till rimliga priser, trots de åtgärder som vid fjolårets riksdag genomfördes. Ty det är tämligen uppenbart att i den mån den utländska marknaden blir trängre för vårt smör och prisläget sämre kommer den nu igångsatta åtgärden till höjande av smörpriset att förringas. Det blir ändock alltid till slut den inhemska marknadens omfång som blir avgörande för prisläget, så länge världsmarknadspriset ligger lägre än en skälig framställningskostnad betingar.

Jag anser det fortfarande vara av större betydelse att vårt eget lands produkter och arbetskraft anlitas än främmande länders råvaror och arbetskraft. Denna fråga är fortfarande ytterst brännande och kommer efter allt att döma att bli det ännu många år framöver. Om det handelspolitiska läget i världen må vi ha vilken uppfattning som helst, vi synes dock ej kunna undgå att anpassa oss efter de förhållanden som råda. Och det lär ej vara lyckosamt om vårt jordbruk i brist på avsättningsmöjligheter nödgas inskränka driften i allt för stor utsträckning. Det räcker med den arbetslöshet som redan blivit en följd av den nu rådande krisen.

Åberopande jämväl den motivering som i förut nämnda motioner och i jord-

bruksutskottets utlåtande i denna fråga föregående riksdag framfördes, tillåter jag mig därför hemställa,

att riksdagen må i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville föranstalta om utredning angående förutsättningarna för samt verkningarna av att genom skärpta bestämmelser på margarinlagstiftningens område eller i annan ordning begränsa avsättningen inom landet av margarin och fettemulsioner samt vidtaga de åtgärder, som av utredningen må föranledas.

Stockholm den 18 januari 1933.

Oscar Carlström.